

C/2024/2443

8.4.2024

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2024 r. – UC/Rada

(Sprawa T-72/24)

(C/2024/2443)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: UC (przedstawiciele: S. Bekaert, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2023/2768 z dnia 8 grudnia 2023 r. zmieniającej decyzję Rady 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/2771 z dnia 8 grudnia 2023 r. w sprawie wykonania art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga (zwanym dalej „zaskarżonymi aktami”) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: nadużycie władzy, naruszenie art. 75 i 215 TFUE, naruszenie art. 31 ust. 1 TUE, naruszenie art. 15 ust. 3 TFUE oraz naruszenie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

Decyzja 2010/788/WPZiB i rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 naruszają odpowiednio art. 31 TUE oraz art. 75 i 215 TFUE.

Brak publicznego rozpowszechniania sprawozdań i wyników głosowania nad tą decyzją i tym rozporządzeniem, a także nad kolejnymi decyzjami i rozporządzeniami zmieniającymi, w tym nad zaskarżonymi aktami, inaczej niż ma to miejsce w przypadku innych rozporządzeń i decyzji Rady, stanowi również naruszenie zasad przejrzystości.

2. Zarzut drugi: art. 3 tiret drugie decyzji 2010/788/WPZiB i art. 2b ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 naruszają zasadę pewności prawa, zasadę proporcjonalności i zasadę skuteczności.

Artykuł 3 tiret drugie decyzji 2010/788/WPZiB, zmienionej decyzją (WPZiB) 2022/2377 z dnia 5 grudnia 2022 r., i art. 2b ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005, zmienionego rozporządzeniem (WE) 2022/2373 z dnia 5 grudnia 2022 r., tworzą tak szeroką kategorię osób – poprzez zastosowanie kryterium sformułowanego w sposób do tego stopnia ogólny – że doszło do naruszenia zasady pewności prawa, zasady proporcjonalności i zasady skuteczności.

3. Zarzut trzeci: naruszenie art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”) i art. 296 TFUE (obowiązek uzasadnienia).

Skarżący kwestionuje każdy z powodów wymienionych w zaskarżonych aktach. Rada narusza obowiązek uzasadnienia określony między innymi w art. 41 ust. 2 lit. c) Karty i w art. 296 akapit drugi TFUE.

4. Zarzut czwarty: naruszenie prawa własności i zasady proporcjonalności.

Zamrożenie funduszy skarżącego w sposób najbardziej ogólny narusza prawo własności skarżącego i ogranicza to prawo w sposób nieproporcjonalny, zważywszy również na ogólne zastosowanie tego środka i jego nieokreślony czas trwania.

5. Zarzut piąty: naruszenie swobody przemieszczania się i pobytu oraz swobody przedsiębiorczości przewidzianych w art. 45 ust. 1 Karty oraz w art. 20 i 21 TFUE, a także naruszenie zasad proporcjonalności i skuteczności.

Skarżący jest obywatelem belgijskim. Sankcja polegająca na tym, że nie może on już wjechać na terytorium Unii, nawet przejeżdżając tranzytem, i ma zakaz wjazdu lub pobytu na terytorium Belgii, narusza swobodę przemieszczania się i pobytu oraz swobodę przedsiębiorczości, jest nieproporcjonalna i stanowi również naruszenie zasady skuteczności.
